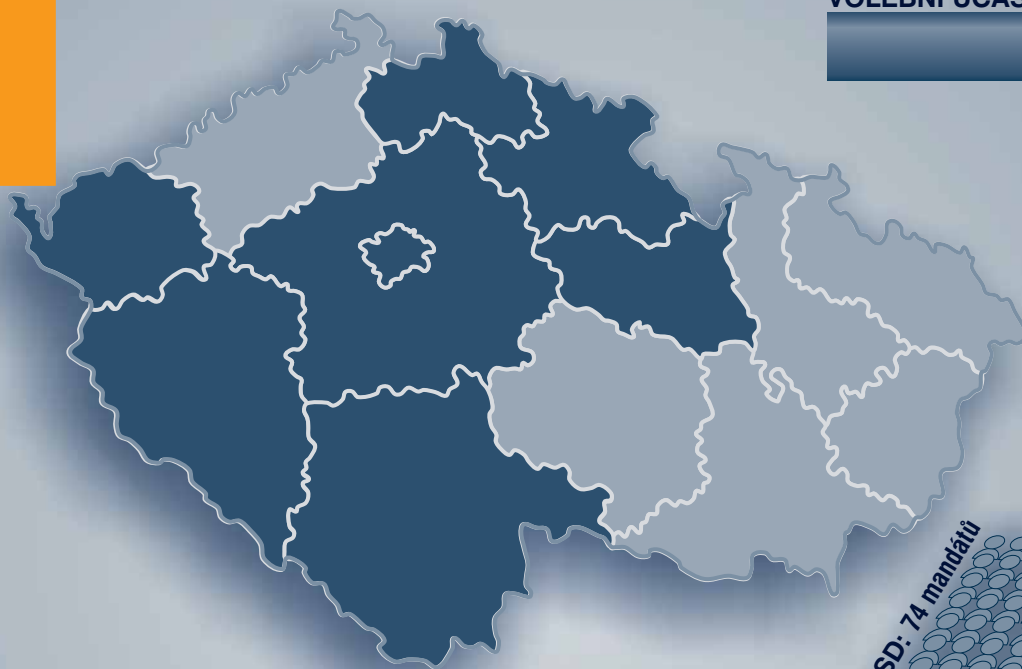

CEVROREVUE speciál

ČASOPIS PRO PŘÍZNIVCE PRAVICOVÉ POLITIKY

VOLEBNÍ ÚČAST

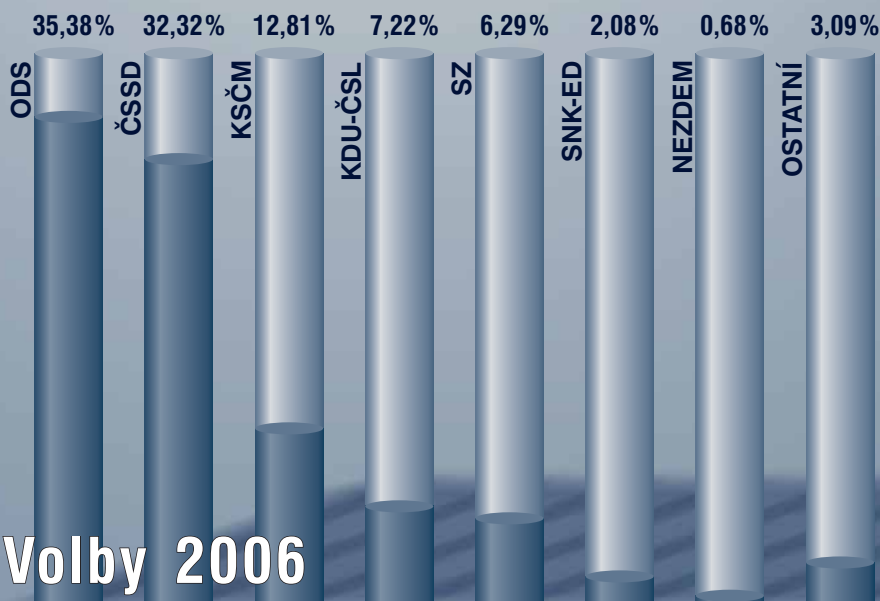
64,47%

KSČM: 26 mandátů
ČSSD: 74 mandátů

SZ: 6 mandátů
KDU-ČSL: 13 mandátů

ODS: 81 mandátů

Volby 2006

CENA: 30,- Kč

PETR SOKOL

šéfredaktor **CEVROREVUE**,
politolog

VÁŽENÍ ČTENÁŘI

Česká republika zažila před několika dny své čtvrté parlamentní volby. Připočteme-li pak dvoje polistopadové volby ještě v československých dobách, rozhodovali Češi po šesté o složení své klíčové parlamentní komory.

Červnové volby znamenaly pro naši zem důležité rozcestí. Existoval slovenský scénář, při kterém by zvítězila koalice pravého středu a pustila by se odvážně do potřebných reforem. Reálný ovšem byl také švédský scénář, kdy by potřetí v řadě vyhrála sociální demokracie a vytvořila menšinovou vládu – ovšem ve východoevropském

stylu, tedy za podpory nereformovaných komunistů.

Po zkušenostech z loňského roku nešlo předem vyloučit ani německý scénář, kdy volební pat dovedl velké strany do velké koalice.

Volební výsledek se nakonec zastavil přesně na rozhraní mezi slovenským a švédským řešením, což otevřelo cestu i německému scénáři.

V době přípravy tohoto čísla ještě nevíme, jak tento pat skončí. Přesto si dovolíme volby na stránkách mimořádného čísla **CEVROREVUE** předběžně zhodnotit.

ODS dosáhla historického úspěchu. Úspěšně přešla poušť osmi opozičních let a vrací se do čela peletonu českých politických stran s nejlepším výsledkem, jaký kdy politická strana v českých volbách dosáhla. Tento úspěch nemůže kalit ani menší úspěch malých stran, kvůli kterému chybí v Poslanecké sněmovně jeden mandát k nesocialistické vládě.

Na stránkách mimořádného vydání Vám nabízíme několik analytických článků, které představují volební výsledek i povolební možnosti.

Příjemné čtení. ■

OBSAH

ÚVODNÍK	2
VOLBY 2006 / Co dělat? Zamyšlení nad systémovým řešením problému vládnutí v Česku / Lubomír Kopeček	3
ANKETA / Ladislav Cabada, Jakub Kyloušek, Josef Mlejnek	3
VOLBY 2006 / Územní podpora jednotlivých stran ve volbách do PS / Petr Sokol	4
ANKETA / Miroslav Novák, Jan Outlý	5
VOLBY 2006 / Jaké voliče mají jednotlivé strany / Zbyněk Klíč	6
Senát v neklidných časech povolebních / Miroslav Škaloud	6
Využití preferenčních hlasů ve volbách do PS / Jiří Kozák	7

GENÍK INZERCE V CEVROREVUE

1/1 STRANY

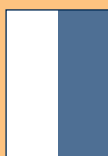
21×29,5 cm

15 000,- Kč

1/2 STRANY

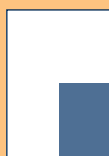
10,5×29,5 cm

9 000,- Kč

1/4 STRANY

10,5×14,5 cm

5 000,- Kč

Další speciální rozměry inzerátů, vkládání listů – cena dohodou.
Ceny jsou smluvní a jsou uvedeny bez DPH.

CEVROREVUE

ČASOPIS PRO PŘÍZNIVCE PRAVICOVÉ POLITIKY

VYDAVATEL:

CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie
Letenské náměstí 4, 170 00 Praha 7
IČO: 697 80 684
tel.: 224 237 769, 603 460 851
e-mail: info@cevro.cz
www.cevro.cz
předseda: Ivan Langer
ředitel: Ladislav Mrklas
tajemnice: Petra Viktorová

VÝROBA:

Nakladatelství Jalna
Mickiewiczova 17, 160 00 Praha 6
tel.: 257 533 280
e-mail: jalna@jalna.cz
www.jalna.cz

šéfredaktor: Petr Sokol
výkonný redaktor: Zbyněk Klíč
technický redaktor: Jiří Sládeček
grafická úprava a zlom: Martin Sládeček
grafický návrh: Missing Element, s. r. o.
foto: titul – archiv CEVRO
ostatní – archiv CEVRO
tisk: Tiskárna Flora, s. r. o.

cena: 30,- Kč | Praha, červen 2006
ev. č. MK ČR E 141156 | ISSN 1213-9521

LUBOMÍR KOPEČEK
politolog, FSS MU

CO DĚLAT? ZAMYŠLENÍ NAD SYSTÉMOVÝM ŘEŠENÍM PROBLÉMU VLÁDNUTÍ V ČESKU

Skončené parlamentní volby vytvořily nešťastné povolební uspořádání. Není to poprvé, naopak to začíná být v českých poměrech „tradicí“. Vládní koalice, o jejichž vzniku či pádu rozhoduje hlas jednoho poslance je až neskutečně zranitelná. Tato situace jakékoliv vládě komplikuje prosazování její agendy a de facto znamená decimaci akceschopnosti vládní moci. Naskýtá se logická otázka jak se z této situace vybrádnout, aby se v budoucnu už neopakovala?

Už v éře opoziční smlouvy hledaly ODS a ČSSD řešení ve výrazné reformě volebního systému. Nakonec parlamentem schválená změna volebního zákona zaváděla do volebního systému silné většintvorné prvky, které měly podobu razantního zmenšení volebních obvodů a silně disproportionální volební metody (způsobu přepočítávání hlasů na mandáty). Obojí by ve svém důsledku výrazně zvýšilo mandátní zisky velkých a naopak snížilo zisky malých stran. Reformu ale odmítl Ústavní soud. Důvodem bylo, že podle

ústavních soudců příliš vybočovala z ústavně zakotveného principu poměrného zastoupení. Ke změně ústavy ovšem ODS a ČSSD chyběla potřebná ústavní většina v horní komoře parlamentu. Připomeneme-li si ovšem jak právě skončené volby, tak předchozí volební období, je zřejmé, že nastavení české společnosti a politické obce je natolik stabilní, že reprodukce vlád disponujících jen minimální či dokonce žádnou většinou je téměř zákonitě.

Řešení: mandátní bonus pro vítěze

Přesto je možné na trochu provokativně leninsky zvolenou otázku „Co dělat?“ v titulku článku najít odpověď v úpravě volebního systému. Podle mého názoru je to možné i bez změny ústavy a to relativně rychle a efektivně pouhou úpravou volebního zákona. Jako vhodné se jeví určité napodobení toho, k čemu došlo v Itálii před volbami letos v dubnu. Jednoduše řečeno byl zaveden zvláštní mandátní bonus pro vítěze voleb. I přes minimální roz-

díl dvou hlavních soupeřících koalic to zajistilo silnější z nich pohodlnou většinu v dolní komoře parlamentu.

V českých poměrech by se jevílo možné vyhradit asi deset z dvouset poslaneckých mandátů jako právě takový bonus pro vítěze. Obdržel by jej jako prémii navíc vedle mandátů, které by jinak získal při zachování stávajícího nastavení volebního systému. Minimalizovalo by to riziko „100“ či „101“ vlád a odstranilo by decimaci akceschopnosti vládní moci. Výhodou podobného kroku je, že by mohla být všeobecně přijatelná a to jak pro ODS a ČSSD, ale i pro malé strany. Ponechala by jim většinu jejich parlamentního zastoupení a také to, co se nazývá koaliční potenciál, neboli jejich potřebnost při sestavování vlád. Při pohledu na dopad této změny na výsledky voleb by totiž stále byly nezbytné jako partner pro většinovou vládu. Tato změna by patrně byla akceptovatelná i pro Ústavní soud jako sice většintvorný, ale poměrnému systému zásadně neodporující prvek. ■

anketa

a/ JAKÁ VLÁDA BY BYLA PODLE VAŠEHO NÁZORU NEJLEPŠÍM ŘEŠENÍM PRO ČR?

b/ DOMNÍVÁTE SE, ŽE VLÁDA SEŠTAVENÁ PO VOLBÁCH VYDRŽÍ CELÉ ČTYŘLETÉ FUNKČNÍ OBDOBÍ?

LADISLAV CABADA
politolog, FF ZČÚ
Plzeň

a/ Domnívám se, že nejlepším řešením pro ČR by byla vláda pravého středu vytvořená vítězem voleb ODS a dalšími partnery – KDU-ČSL a Stranou zelených. Možnou variantou je i velká koalice ODS a ČSSD, která by mohla snáze provést některé potřebné reformy než vláda ODS, KDU a SZ, čelící silné nekonstruktivní opozici v PSP ČR.

b/ Pokud by se případně vládě ODS, KDU-ČSL a SZ podařilo získat podporu i některých poslanců ČSSD, pak ano. Pokud to bude vláda s podpo-

rou 100 hlasů, případně pokud budeme nakonec mít velkou koalici, pak spíše ne.

JAKUB KYLOUŠEK
politolog, FSS MU

a/ Odpověď je nejednoznačná – já bych upřednostňoval za této situace menšinou vládu ODS s KDU-ČSL tolerovanou ČSSD, ale jako reálná dle zkušeností z let 96–02 se jeví koalice 3 nesocialistických stran.

b/ Myslím, že první vláda neprojde, ale až druhá a ta vydrží 4 roky.

JOSEF MLEJNEK, JR.
politolog, IPS FSV
UK Praha

a/ Za nejlepší bych považoval koalici ODS, KDU-ČSL a Strany zelených, která by podle mého názoru skutečně mohla být koalicí modernizační. Avšak spíše s ohledem na programy těchto stran, ne na počet mandátů ve Sněmovně, který by z ní činil vládu slabou.

b/ Mám obavu, zda bude vůbec nějaká vláda sestavena, a pokud ano, může mít omezený mandát: dovést zemi k předčasným volbám, popřípadě změnit nebo upravit volební pravidla.

PETR SOKOL

šéfredaktor CEVROREVUE,
politolog

ÚZEMNÍ PODPORA JEDNOTLIVÝCH STRAN ...

Českou republikou začal krátce po volbách do Poslanecké sněmovny kolovat vtíp, který vyzýval Moravany zdržující se v Ústeckém kraji, aby se urychleně vrátili domů. Žert poukazyval na fakt, že Česká republika se na první pohled rozdělila na modrou, tedy českou, a oranžovou – moravskou polovinu.

Už samotné jádro vtípu ukazuje, že toto rozdělení není úplně přesné, protože právě zmiňovaný Ústecký kraj tvoří výjimku, která, ačkoli leží v české části republiky, přinesla vítězství „oranžové“ sociální demokracii. Jinak ale platilo na úrovni krajů v úvodu zmíněné tvrzení.

Modrá a oranžová vítězství

Skóre krajských vítězství letos vyznělo ve prospěch ODS, a to v poměru 8:6. Připomeňme, že před čtyřmi lety pouze Praha a Liberecký kraj tvořily modré ostrovy v oranžovém moři.

Jednoduché volební dělení na Čechy a Moravu začne pokulhávat, pokud se podíváme o úroveň níže – na okresy. Na mapě okresních vítězů totiž už nevidíme tak jednoznačné rozdělení. Do modrých Čech se zakusuje oranžový pás, který tvoří kompaktní území složené z několika okresů Středočeského kraje (Příbram, Benešov, Kutná Hora), 2 jihočeských okresů

(Strakonice a Jindřichův Hradec) a jižní poloviny Pardubického kraje (Chrudim a Svitavy). Toto území navazuje na okresy Vysočiny a je spojeno s oranžovou Moravou. Vysvětlení tohoto výsledku může souviset s faktem, že se jedná o vysloveně zemědělské oblasti.

Sociální demokracie navíc vyhrála také na severozápadě Čech. Tam dominovala ve třech okresech Ústeckého kraje (Most, Chomutov a Louny) a na sousedním středočeském Rakovnícku. Druhý ostrůvek oranžové barvy na severozápadě Čech pak vytvořily sousedící okresy Sokolov a Tachov.

Modré ODS se naproti tomu podařilo kontrolovat jen ve třech moravských okresech. Na Valašsku, které dnes spadá do Zlínského kraje, ODS vyhrála na Zlínsku a Vsetínsku. K tomu přidala vítězství v druhém největším městě republiky – Brně, které tvoří samo okres.

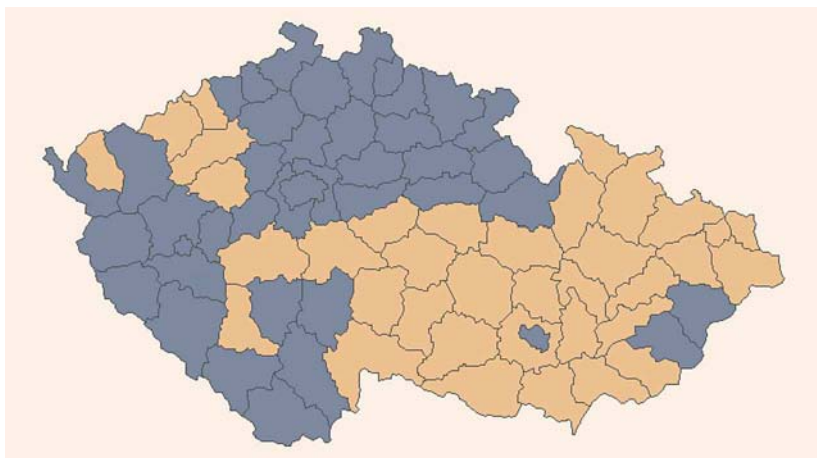
Před čtyřmi lety dokázala ve třech okresech získat pozici nejsilnější strany KSČM. To se letos nepodařilo obhájit a nezískala dokonce ani žádné druhé místo. Ve všech okresech prohrála s ODS i ČSSD.

Zisky a ztráty

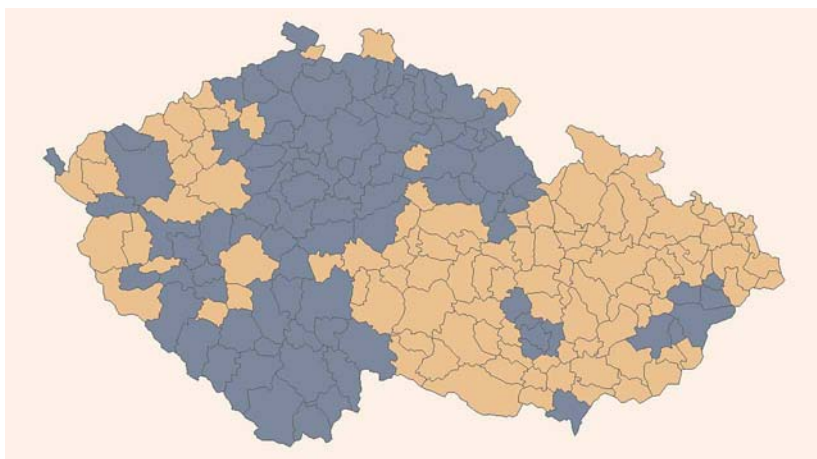
Obě velké strany získaly v letošních volbách hlasy i procenta navíc. Oproti volbám v roce 2002 výrazně (o víc než devět procent) stoupla účast voličů, takže nárůst hlasů a procent tvoří dvě odlišné veličiny.

ODS zaznamenala v obou ohledech vzestup ve všech krajích. Nejvíce si procentně polepšila v Praze, kde její procentní zisk narostl o čtrnáct a půl procenta, a ve Středočeském kraji (plus 12 procent), nejméně naopak přibyla procenta na Vysočina a v Moravskoslezském kraji (plus 8 procent).

Jinak tomu bylo v absolutních hlasech, kde přibýlo občanským demokratům rekordních 68 procent hlasů ve Středočeském kraji. Na dalších místech v tomto ohledu se ale už nacházejí dva moravské kraje Olomoucký

Vítězové v okresech

Vítězové v malých okresech

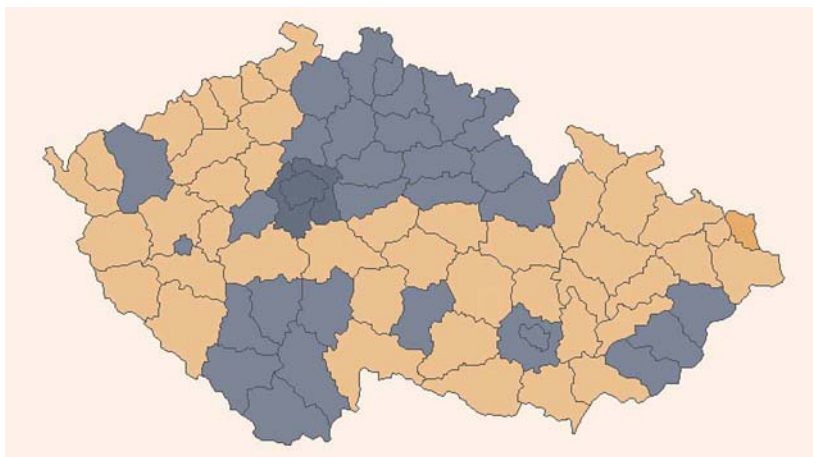
... VE VOLBÁCH DO PS

a Zlínský – (oba plus 66 procent). Naopak nejméně nových absolutních hlasů získala ODS za čtyři roky na Vysočině (55 procent), na Královéhradecku (56 procent), v Praze (59 procent) a Plzeňském kraji (59 procent).

Sociální demokraté si polepšili ve všech krajích v kategorii hlasů, ale v Praze jim přibylo jen 1334 hlasů (plus 0,8 procenta). 36 procent nových hlasů naopak přinesl premiér Jiří Paroubek kandidující v Ústeckém kraji.

Podíváme-li se na procentní zisky, ČSSD dokonce ztratila v Praze (o více než dvě procenta) a ve Středočeském kraji. Rekordní procentní zisky zaznamenala největší levicová strana v Ústeckém kraji (plus 6 procent) a v Moravskoslezském a Zlínském kraji (v obou plus 4 procenta).

Zajímavá je velká stabilita toho, odkud pochází hlasy pro obě velké strany. Před 4 lety pocházelo 17 procent hlasů ODS z Prahy, 49 procent z Čech (mimo Prahu) a 33 procent z Moravy a Slezska (včetně celého kraje Vysočina). Letos se tento poměr

Vítězství pravice a levice v okresech

změnil jen o desetiny procent. A překvapivě v neprospěch Prahy, které dvě desetiny procenta „utekly“ ve prospěch zbytku Čech. Podíl Moravy zůstal stejný.

U ČSSD klesl podíl hlasů pocházejících z Prahy z deseti na osm procent. Ta dvě procenta přibyla Moravě, odkud letos pocházelo 45 procent z hlasů

sociálních demokratů. Stablní zůstal podíl hlasů z Čech (47 procent).

Tato závěrečná čísla ukazují, že letošní volby nepřinesly jasný posun doleva na Moravě a opačný posun v Čechách. Naopak volby 2006 zakonzervovaly geografické pozice obou velkých stran, jak existovaly již v minulých volbách. ■

anketa

a/ JAKÁ VLÁDA BY BYLA PODLE VAŠEHO NÁZORU NEJLEPŠÍM ŘEŠENÍM PRO ČR?

b/ DOMNÍVÁTE SE, ŽE VLÁDA SESTAVENÁ PO VOLBÁCH VYDRŽÍ CELÉ ČTYŘLETÉ FUNKČNÍ OBDOBÍ?

MIROSLAV NOVÁK
profesor
politologie, FSV UK
Praha

a/ Koalice ODS–KDU–Zelení, kterou by tolerovala ČSSD za to, že by získala křeslo předsedy Poslanecké sněmovny.

b/ Neprorokuji.

JAN OUTLÝ
politolog, FHS UHK

a/ Za daných okolností by dle mého názoru byla nejschůdnějším řešením vláda ODS + KDU–ČSL + SZ s ad hoc podporou ČSSD či některých jejích poslanců.

b/ Ne. Domnívám se, že nejspíše ve 2. polovině funkčního období, kdy se strany vrátí k prosazování svých programových priorit a nebudou se již pevně držet dosaženého programového vládního kompromisu, dojde k rozkolu v koalici.

ZBYNĚK KLÍČ

výkonný redaktor
CEVROREVUE

JAKÉ VOLIČE MAJÍ JEDNOTLIVÉ STRANY

Jediné doposud zveřejněné údaje se sociodemografickou charakteristikou voličů jednotlivých politických stran zveřejnila společnost SCaC. U prvního zkoumaného kritéria – pohlaví – k významnější rozdílu nedošlo. Dvě největší politické strany a Zelení měli u mužů i u žen takřka (či úplně) shodné preference. U KSČM převážili mírně muži, u lidovců pak ženy.

Zajímavější výsledky přináší analýzy na základě vzdělání. Obecně platí, že s růstem vzdělanosti roste i volba pro pravice strany a tento trend se potvrdil i v letošních volbách – zatímco mezi lidmi se základním vzděláním dosáhla nejlepšího výsledku ČSSD – 35 %, u vysokoškoláků dominovala s 45 % ODS. ODS získala nejvyšší podíl hlasů i u lidí s maturitou, u vyučených dominovala ČSSD.

ODS volili nejvíce podnikatelé do 44 let

Stejně očekávané výsledky jako u vzdělání přinesla i data dle věku. ODS volilo nejvíce občanů do 44 let, nejvíce pak občané nad 30 let. ODS získala nejvíce prvovoličů (39 %), přičemž tato skupina hrála důležitou roli i v případě Zelených (12 %). S rostoucím věkem stoupala podpora levicových stran. U důchodců získala nejvíce ČSSD, přičemž druhá levicová strana – KSČM – za ní zaostala o 14 % (což částečně vysvětluje roli ČSSD při přebírání komunistických voličů) a předstihla jí i ODS.

Analýza voličského rozhodování na základě ekonomické aktivity přináší ODS příznivé výsledky – očekávaným faktem byla podpora od živnostníků, která dosáhla v těchto volbách 65 %.

Za pozornost ale stojí spíše podpora od zaměstnanců a nezaměstnaných – čili u skupin, které tradičně volí levicové strany. U zaměstnaných ODS získala 32 % a zaostala za ČSSD, na rozdíl od jiných kategorií, kde na ní obvykle ztrácí více (volba lidí se základním vzděláním, starší voliči,...), pouze o 4 %, v segmentu nezaměstnaných, kteří se často kloní ke KSČM získala ODS 27% a o šest procent komunisty předstihla.

Posledním zkoumaným kritériem bylo náboženské vyznání. Dle těchto dat volí ODS nejvíce lidé bez vyznání. Výrazně méně hlasů získala ODS od zástupců římskokatolického vyznání, kde jí však potenciální voliče přebírala KDU-ČSL. Ta získala drtivou většinu svých voličů právě v této kategorii. Nejvíce svých příznivců zde měla i ČSSD. ■

SENÁT V NEKLIDNÝCH ČASECH POVOLEBNÍCH

Ačkoli povolební vyjednávání o složení nové vlády zrcadlí politické obsazení Poslanecké sněmovny (PS), stranou taktických úvah nezůstává ani Senát. V denním tisku se před krátkým časem objevily úvahy o Senátu jako iniciátoru uskutečnění pravicevolbního programu. Jakou úlohu vlastně může Senát s jasnou pravicevolbou většinou sehrát v dané situaci?

Český Senát plní především stabilizační a legislativní úlohu a sehrává jí solidním způsobem. Kompetence, které mu k tomu Ústava dává, sice způsobují, že stojí ve stínu PS, která má přímou kontrolní pravomoc vůči Vládě ČR a ve svých rukou drží i rozpočtovou pravomoc, na druhé straně mezinárodní závazky a změny základ-

ní mocenské konfigurace cestou ústavních změn nutně podléhají senátnímu souhlasu. Ve chvíli, kdy v PS přestal platit „sanitární kordon“ vůči spolupráci s komunisty, je tato funkce druhé parlamentní komory mimořádně důležitá.

Ani v běžném legislativním procesu, kde může být senátní veto přehlasováno absolutní většinou poslanců ve Sněmovně, není role Senátu marginální. Právě naopak, řadu praktických pozměňovacích návrhů a úprav, které vycházejí ze Senátu a které pročištějí český právní řád, Sněmovna akceptuje. Za současné situace, kdy PS obchází strašidlo pravo-levého politického patu, může pozitivní vliv Senátu na legislativní proces v české kotlině získat

nový rozměr. Překonání senátního veta nebo vypořádání se s odlišným názorem Senátu bude v současné PS obtížnější než v předchozí levicové Sněmovně.

Představa, že by přitom ovšem Senát vykročil ze svého Ústavou vymezeného postavení a metodou jakýchsi „černých pasažérů“, tedy nesouvisejících novel přilepených k návrhu zákona postoupeného Sněmovnou, vytvářel legislativní bouři, náleží pochopitelně do říše pohádek. Na druhé straně je ale stejně pochopitelné, že význam druhé parlamentní komory za současné situace narůstá, neboť iniciativy pravicevolbních politiků v podobě senátních pozměňovacích návrhů mají nyní větší šanci na úspěch. ■

MIROSLAV ŠKALOUĐ

senátor

Jiří Kozák

projektový manažer CEVRO

VYUŽITÍ PREFERENČNÍCH HLASŮ VE VOLBÁCH DO PS

Teorie volebních systémů v zásadě rozlišuje mezi třemi podobami kandidátních listin – přísně vázanými, vázanými a volnými. U prvního typu může volič volit pouze stranu bez jakékoliv preference kandidáta (např. Španělsko). V druhém případě má volič možnost dávat podporu jednotlivým kandidátům, avšak omezenou, a to jak stranou (volič může preferovat pouze v rámci jedné strany), tak počtem preferovaných kandidátů (liší se stát od státu). Tato metoda se využívá např. v České republice. U tohoto případu také rozhoduje, kolik procent preferenčních hlasů musí kandidát získat, aby poskočil na 1. místo (u nás aktuálně 7 %). V posledním případě má volič možnost preferovat kandidáty napříč stranami v neomezeném množství (např. Švýcarsko). Následující text přináší analýzu využití preferenčních hlasů v posledních volbách do Poslanecké sněmovny.

Využití preferenčních hlasů u jednotlivých stran

Překvapivě nejvíce pomohli preferenční hlasy níže postaveným kandidátům komunistické strany. Voliči strany, pověstní svojí disciplinovaností, využili možnosti preferovat dva kandidáty poměrně často a nakonec dokázali do Sněmovny dostat pět kandidátů, kteří by se dle původně sestavené kandidátky do dolní komory Parlamentu nedostali. Do Sněmovny se tak dostal např. Vladimír Koníček, Václav Exner či Zuzka Rujbrová.

Poměrně často využívali preferenčních hlasů voliči Strany zelených, v menší míře též sociální demokracie. U Zelených se ovšem podpora často nedokázala koncentrovat na jednoho kandidáta a nestačila tak většímu množství kandidátů na překročení sedmiprocentní hranice. Jediné, komu se to podařilo, byla Kateřina Jacques v Praze. Pravým opakem Zelených byla ODS, jejíž voliči v řadě krajů využívali preference minimálně, zato však dokázali svoji podporu koncentrovat

Tabulka 1: Absolutní počty preferenčních hlasů

Mirek Topolánek (ODS)	36 645
Jiří Paroubek (ČSSD)	31 779
Lubomír Zaorálek (ČSSD)	24 754
Bohuslav Sobotka (ČSSD)	24 448
Petr Gandalovič (ODS)	22 889
David Rath (ČSSD)	19 928
Lucie Talmanová (ODS)	14 468
Vítězslav Jandák (ČSSD)	13 688
Martin Říman (ODS)	13 180
Petr Nečas (ODS)	11 153

a dostat do Sněmovny dva hůře postavené kandidáty – Juraje Ranince v Libereckém kraji a Alenu Páralovou v kraji Pardubickém. Jednoho kandidáta z hůře postaveného místa dostali do poslaneckých lavic voliči ČSSD – z pátého místa získal zaměstnání ve Sněmovní ulici Pavel Ploc. I řada dalších kandidátů sociální demokracie, kteří byli vnitrostranickým rozhodnutím odsunuti na nevolitelná místa, dokázala upoutat pozornost řady voličů – značný počet preferencí získala např. Milada Emmerová v Plzeňském kraji, Jaroslav Foldyna v Ústeckém či Radim Turek v Moravskoslezském. Voliči lidové strany využívali svých preferencí tradičně častěji, v letošním případě však ve většině případů pro preferenci svého lídra.

Absolutní a relativní počty preferenčních hlasů

V pořadí deseti neúspěšnějších kandidátů v absolutním počtu preferenčních hlasů se umístili pouze zástupci ODS a ČSSD. Nejvíce preferencí absolutně získal lídr ODS Mirek Topolánek. Celkově se v první desítce objevuje po pěti zástupcích z každé ze dvou nejsilnějších stran (viz tabulka 1). Co se krajského rozložení týče, tak kandidát ODS zvítězil v počtu preferenčních hlasů v 10 krajích, kandidát ČSSD ve 3 a kandidát KDU-ČSL v jednom.

Zkoumáme-li relativní počet preferencí (tj. počet hlasů pro kandidáta

Tabulka 2: Relativní počet preferenčních hlasů

Jiří Paroubek (ČSSD)	23,91 %
Miroslav Kalousek (KDU-ČSL)	19,94 %
Vlasta Parkanová (KDU-ČSL)	18,04 %
Petr Gandalovič (ODS)	17,55 %
Petr Pávek (SZ)	17,45 %
Jan Kasal (KDU-ČSL)	16,10 %
Jaroslav Lobkowicz (KDU-ČSL)	16,04 %
Tomáš Kvapil (KDU-ČSL)	15,56 %
Vojtěch Filip (KSČM)	15,16 %
Michaela Šojdrová (KDU-ČSL)	13,96 %

v rámci hlasů pro stranu), dostáváme odlišné výsledky, dané zejména „preferenční“ aktivitou voličů KDU-ČSL – v první desítce se objevuje hned šest lidoveckých kandidátů. ODS reprezentoval v této skupině pouze Petr Gandalovič, což ještě více podtrhuje jeho vynikající výsledek v Ústeckém kraji (viz tabulka 2). Petr Gandalovič se stal co do relativního počtu preferencí rovněž dominantní postavou v rámci ODS (tabulka 3).

Tabulka 3: Relativní počty preferenčních hlasů dle krajů – ODS

Petr Gandalovič (ÚL)	17,55 %
Mirek Topolánek (Praha)	11,55 %
Petr Nečas (ZLN)	11,00 %
Miroslava Němcová (VYS)	10,01 %
Alena Páralová (PCE)	9,93 %
Ivan Langer (OL)	9,62 %
Juraj Raninec (LIB)	8,55 %
Martin Říman (MS)	7,68 %
Jiří Pospíšil (PLZ)	6,58 %
Miloš Patera (KV)	6,16 %
Zdeňka Horníková (HK)	4,55 %
Vlastimil Tlustý (SČ)	4,54 %
Tom Zajíček (JČ)	3,52 %
Dana Filipi (JM)	3,03 %
Tomáš Hasil (LIB)	3,06 %
Ladislav Libý (PCE)	2,78 %
Václav Menci (JM)	2,78 %

Pozn.: Kurzívou jsou vyznačeni ti kandidáti, kteří nekandidovali z prvního místa; lídři těchto krajů jsou uvedeni pod čarou.

**CEVROREVUE – časopis
pro příznivce pravicové politiky**

– Informace, které musíte mít!

Publikace

- Co si myslí Topolánek
- Proč volím pravici
- Sociální politika
- České zdravotnictví v evropských souvislostech
- 15 let zahraniční politiky ODS
- Plnou ParouBack

Konference a semináře

- Hamburk, Madrid, Vilnius, Lyon
- 15 let české a slovenské pravicové politiky, Volební kampaň 06 – konference pro zahraniční pozorovatele
- Diskusní fóra v Ostravě, Plzni, Pardubicích, Praze a dalších městech ČR

Liberálně-konzervativní akademie

- Jedinečná příprava na působení v politice a veřejné sféře!
- studijní skupiny v Praze a Olomouci; kurzy ekonomie, komunikace a veřejné prezentace, mezinárodních vztahů, politického marketingu, politologie, práva

POMŮŽEME VÁM NA CESTĚ VZHŮRU

CEVRO

LIBERÁLNĚ
KONZERVATIVNÍ
AKADEMIE